

COP27 - Sharm El Sheikh – Egipt (6–18 nov. 2022)

ONU – Conferința Părților27 – pentru o Energie verde

Acordul de la Paris (COP21-2015) privind schimbările climatice a tras semnalul de alarmă: omenirea este în pericol, dacă nu se iau măsuri severe privind emisiile de gaze cu efect de seră și sunt neglijate măsurile de protecție.

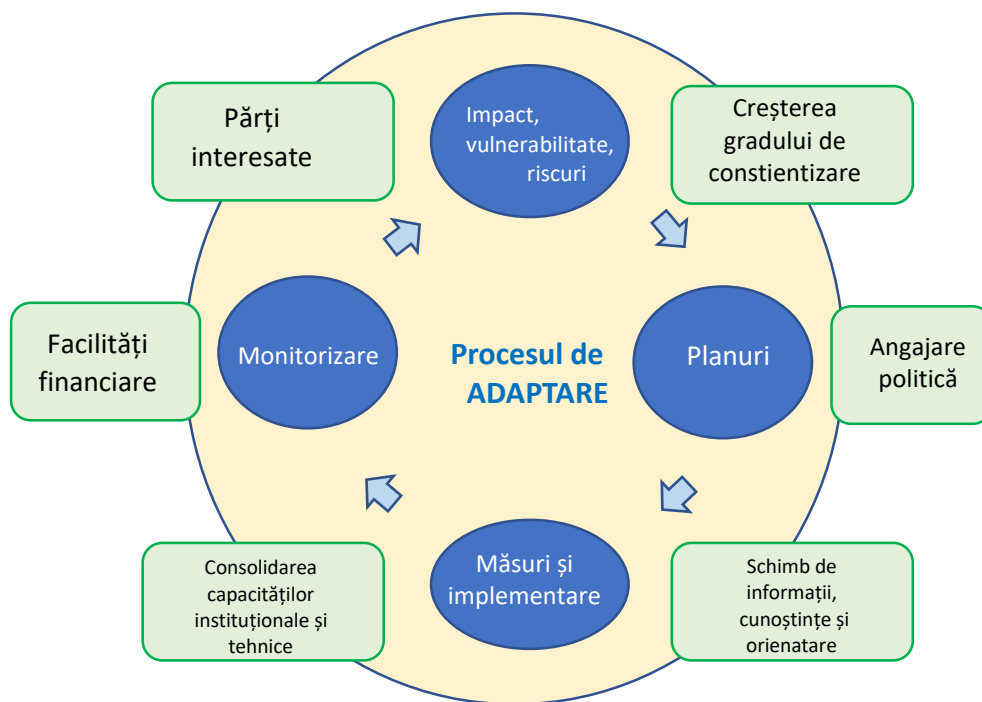
Mesajele *Pactului climatic de la COP26-Glasgow* (noiembrie 2021) după cele trei deziderate majore: stoparea creșterii temperaturii globale la +1,5°C, securitate globală net-zero/2050 și Fit for 55%– reducere GES/2030, au trecut de la *optimism* și *speranță* la *pesimism* și *neîncredere*. S-a căzut de acord în legătură cu inițierea unor programe substanțiale de finanțare a țărilor în curs de dezvoltare, dar prioritatea momentului o reprezenta transformarea cât mai urgentă a „codului roșu pentru umanitate” în „viitorul durabil de energie verde” al Terrei.

Suntem în noiembrie 2022, la *Sharm El Sheikh* unde se desfășoară *COP27* și vrem să credem că *speranța moare ultima*. Cei 45 000 de participanți înregistrați la Conferință reprezintă Părțile, organizațiile ONU, întreprinderi (companii), comunitatea științifică, comunitățile indigene și locale și societatea civilă care s-au reunit pentru a consolida și accelera împreună punerea în aplicare a acțiunilor cerute de COP21 și COP26.

În acest ultim an, de la Glasgow la Sharm El Sheikh, omenirea s-a confruntat cu efectele pandemiei COVID-19, cu războiul din Ucraina, cu *riscuri în cascadă și crize care se suprapun* (situația surselor de energie – creșterea galopantă a prețurilor, lipsa alimentelor). Criza climatică, cu efecte mai frecvente, mai intense și cu un impact din ce în ce mai mare, rămâne o constantă a momentului și, mereu, sub semnul a două deziderate: *atenuare* sau *adaptare*. Până astăzi, procesul de *atenuare* este fragil, iar cel de *adaptare* foarte scump. Rezolvarea problemelor implică fonduri mari, dar și o solidaritate globală.

Plecând de la aceste premise, COP27 ar trebui să continue punerea în aplicare a Acordului de la Paris, urmărirea deciziilor de la Glasgow și să creeze statute și reguli de îndeplinire a promisiunilor financiare și de evitare a discriminărilor între statele înstărite și cele sărace. Să se realizeze o *tranziție justă*.

Agenda Conferinței Părților (COP27) vizează sedințe plenare, mese rotunde, dezbateri având ca teme prioritare: rolul *adaptării* la schimbările climatice, suport financiar și resurse tehnice pentru țările în curs de dezvoltare, rolul Media, agricultură, transporturi, educație-capacități și inițiative, rolul experților-programe de training etc,

Lumea se confruntă deja cu modificări ale temperaturii medii, cu schimbări ale anotimpurilor și cu o frecvență din ce în ce mai mare a fenomenelor meteorologice extreme, precum și cu alte efecte ale schimbărilor climatice și evenimente cu debut lent. Cu cât schimbările climatice se produc mai repede și cu cât eforturile de adaptare sunt amânate mai mult timp, cu atât mai dificil și mai costisitor ar putea fi.

Adaptarea se referă la ajustări ale sistemelor ecologice, sociale sau economice ca răspuns la stimulii climatici reali sau preconizați și la efectele sau impactul acestora. Aceasta se referă la modificări ale proceselor, practicilor și structurilor pentru a modera daunele potențiale sau pentru a beneficia de oportunitățile asociate cu schimbările climatice. În termeni simpli, țările și comunitățile trebuie să elaboreze soluții de adaptare și să pună în aplicare acțiuni pentru a răspunde la efectele schimbărilor climatice care se produc deja, precum și pentru a se pregăti pentru efectele viitoare.

Soluțiile de *adaptare* iau numeroase forme și aspecte, în funcție de contextul unic al unei comunități, întreprinderi, organizații, țări sau regiuni. Nu există o soluție unică pentru toate - *adaptarea* poate varia de la construirea de sisteme de apărare împotriva inundațiilor, instituirea de sisteme de avertizare timpurie pentru cicloni și trecerea la culturi rezistente la secetă, până la reproiectarea sistemelor de comunicare, a operațiunilor comerciale și a politicilor guvernamentale. Multe națiuni și comunități iau deja măsuri pentru a construi societăți și economii rezistente, dar vor fi necesare acțiuni și ambiții mult mai mari pentru a gestiona în mod rentabil riscurile, atât în prezent, cât și în viitor.

Succesul *adaptării* depinde nu numai de guverne, ci și de implicarea activă și susținută a părților interesate, inclusiv a organizațiilor naționale, regionale, multilaterale și internaționale, a sectoarelor public și privat, a societății civile și a altor părți interesate relevante, precum și de

gestionarea eficientă a cunoștințelor. *Adaptarea* la efectele schimbărilor climatice poate fi întreprinsă în diferite regiuni și sectoare și la diferite niveluri.

Părțile la Acordul de la Paris recunosc faptul că *adaptarea* este o provocare globală cu care se confruntă toți, având dimensiuni locale, subnaționale, naționale, regionale și internaționale. Este o componentă-cheie a răspunsului global pe termen lung la schimbările climatice pentru a proteja oamenii, mijloacele de trai și ecosistemele. Părțile recunosc faptul că acțiunile de *adaptare* ar trebui să urmeze o abordare orientată spre țară, care să țină seama de gen, să fie participativă și pe deplin transparentă, luând în considerare grupurile, comunitățile și ecosistemele vulnerabile și ar trebui să se bazeze pe cele mai bune date științifice disponibile și, după caz, pe cunoștințele tradiționale, cunoștințele popoarelor indigene și sistemele de cunoștințe locale și să se ghideze după acestea, în vederea integrării adaptării în politicile și acțiunile socio-economice și de mediu relevante.

Academia Română urmărește cu interes desfășurarea evenimentului și așteaptă deciziile Conferinței pentru a putea contribui la o tranziție energetică verde.

Acad. Nicolae Anastasiu

8 nov. 2022